



บทชมโฉมนางในวรรณคดี

รวมบทเสาวรจนีในวรรณคดีไทย

นางเอกคนใด
ปังสุดในวรรณคดี



เพจภาษาไทยเอาไปสอน

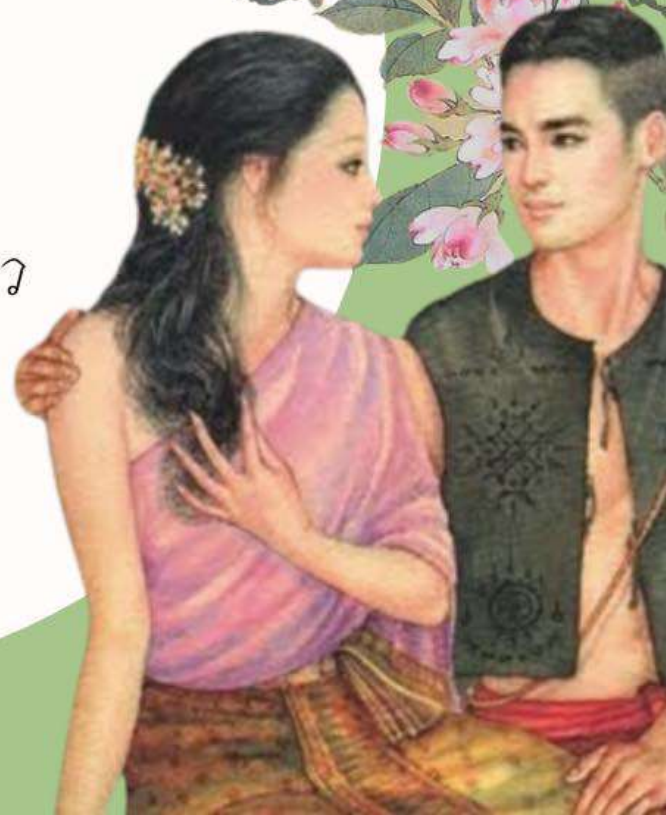
บทชมโฉมนางมัทนา

งามผิวประไพผ่อง
กลทาบคุภาสุพรรณ
งามแก้มแดงฉ่ำ
พระอรุณแอร่มละลาน
งามเกศดำขำ
กลน้ำฉ่ำทองละลาน
งามเนตรพิณคปาน
สุมนีมะโนหะรา



บทชมโฉมนางวันทอง

ฟังเสียงเกลี้ยงกลมเมื่อเจ้าว่า
วาจาแจ้วเจ๋อยแจ่มกระจ่าง
อรชรอ่อนแอ้นบั้นเอวบาง
หมิ่นนางก็ไม่มีเหมือนนางเดียว
เจ้าห่มลี้ทับทิมริมขลิบทอง
สอดส่องขับในสไบเขียว
แขนอ่อนท่อนท่ายแม่พริ้งเพรียว
งามตาเมื่อเจ้าเหลียวชำเลืองมา



บทชมโฉมนางมโนราห์

นวยน้อมนางงก่ง กลกงกุกุภัณฑ์ทอง
ไโรโรมภมูปอง กลกปึกภมรมัน
ครเนตรเลมอคร นิลเนตรยของยรร
ยงยลย์บพรรณ ระลูงกามกามา
ปรางเปรียบกำโบลบง- กชรัตน์รจนา
นาสิกคือขอพา หนเทพดำกล
พิศเกศกระกลเกษ สรทิพโกมล
กลีบบุษบันบล กลกกลีบผกากรรณ



บทชมโฉมนางละเวง

งามแสงี่ยมเอี่ยมอัมมุดพริ้มพักตร์
พระเกศปักปิ่นทองไล่ช่องผม
นิ้วนิคนิคชิดแฉ่มแฉล้มกลม
แต่ทรวงห่มล้วนพับนั่งหลับตา

นวลละอองสองแก้มเหมือนแยมยัม
ดูจิ้มลิ้มหลงเสน่ห์ในเลขา
พระโอษฐ์อัมพริ้มพรายขม้ายมา
พอปะหน้าเต็มรักก็ยักคิ้ว



บทชมโฉมนางบุชบา

ดวงเอยดวงยิหवा
งามอย่างนางฟ้ากระยาหงัน
นวลละอองส่องพักตร์ผิวพรรณ
ตั้งบุหงาถิ่นทรงกลดหมดมลทิน
งามเนตรดั่งเนตร มฤคมาศ
งามขนงวงวาดดั่งคันศัลย์
อรชรอ่อนแอ้นดั่งกินริน
งามสิ้นทุกสิ่งพร้อมพร้อม



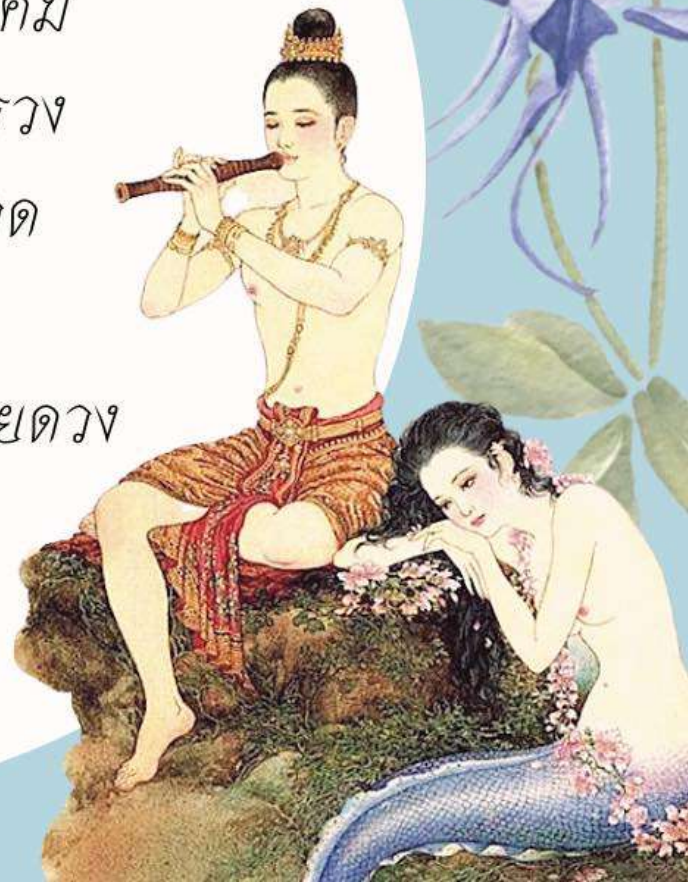
บทชมโฉมนางสีดา

พิศพักตร์ส่องพักตร์ดั่งจันทร์
พิศขนงไถ่งอนดั่งคันศัลย์
พิศเนตรดั่งเนตรมฤคิน
พิศทนต์ดั่งนิลอันเรียบราย
พิศโอษฐ์ดั่งหนึ่งจะแย้มสรวล
พิศนวลดั่งลิ้มเนื้ฉาย
พิศปรางดั่งปรางทองพราย
พิศกรรมคล้ายกลีบบุษบง
พิศจุไรดั่งหนึ่งแก่งวาด
พิศคิ้ววิลาดดั่งคอหงส์
พิศกรดั่งวงคชาพงศ์
พิศทรงดั่งเทพกนิรา



บทชมโฉมนางเงือก

พงศ์กษัตริย์ทศนางเงือกน้อย
ดูชุ่มช้อยโฉมฉายทั้งเฝ้าชม
ประไพพักรตรลักษณ์ล้ำล้วนจำคม
ทั้งเนื่อนมนวลเปล่งออกแต่งทรวง
ขนงเนตรเกศกรออ่อนละอาด
ดังสุรางค์นางนาฏในวังหลวง
พระเพลีนพิศคิดหมายเลี้ยดายดวง
แล้วหนักหน่วงนึกที่จะหนีไป



บทชมโฉมพระเพื่อน พระแพง

พิศพิศก็ไม่มีเลมอลอง
พิศน้องก็ไม่มีเลมอเหมื่อน
ขนงเนตรเกศแก้มแยมเยื่อน
เหมื่อนจะเตื่อนให้ต้องตาช่าย

พระกรรมเทียบเปรียบกลีบบุษบง
นาสิกทรงวงขอวิเชียรฉาย
ดำเนินเดินทอตระทวยกาย
กรกรายคล้ายงวงเอราวัณ



บทชมโฉมนางลาวทอง

สองเฒ่ามีลูกสาวชื่อลาวทอง
ปกป้องพิทักษ์รักษา
เจริญรุ่งละมุนทั้งกายา
อายุได้สิบห้าปีปลาย
งามปลั่งดั่งบัวขึ้นบนน้ำ
ยังไม่ต้องเด็ดชำเมื่อยามสาย
ไผ่ส้าหน้านาไม่มีระคาย
ไทรล่ผายเอวกลมดั่งแกลั้งรัด



บทชมโฉมนางลำหับ

โฉมลำหับกัลยา
โสภาพริ้งพริ้วมละม่อมละไม
พิศพิศตรึงเพียงประยงเมื่อทรงกลด
ลออหมดมิได้มีรอยเสีไผ่

เนตรคมขำดำดั่งเชดสลักใจ
แลวไลปากหูดุดิตตา
เรือนผมกลมขมวดเส่มอลมำ
เส้นอ่อนดำดูอร่ามงามนั้กหนา
กรกายคล้ายนางกีนรา
นขาเฝ้าแดงดั่งแกล้งย้อม

